

hører en særegen Kunst til at faae det ud af dem, som den ærede Rigsdagsmand fik. Hvad dernæst angaaer Grunden til det lidet Duffelige i, at denne Sæstion udstrækkes til ind i næste Aar, da er det ganske vist, at jeg ikke kan forlange, at den ærede Rigsdagsmand skal finde, at der var noget Uheldigt deri; jeg meente og sagde kun, hvad der endnu er min Mening, og hvad ogsaa syntes at finde Bisald, at Størsteparten af Thinget maatte finde det naturligt og rigtig, at det ikke skete; men at der ere Mogle, og deriblandt den ærede Rigsdagsmand, som ikke finde det, vil jeg gjerne troe. Jeg har heller ikke talt om, at den ærede Rigsdagsmand havde sagt dette, men jeg ytrede blot, at der i den Omstændighed, at han saa ofte var kommen tilbage til det Punkt paa den Maade som sket er, forekom mig at ligge en Antydning af, at han selv ikke skulde have Noget imod en Forlængelse. — Naar den ærede Rigsdagsmand vilde føre Discussionen ind paa en anden Forsamling og dens Indfaldelse, saa skal jeg ganske afholde mig fra enhver Betragtning over, hvorvidt man maatte finde det ønskeligt eller ikke ønskeligt, at Rigsdagen var sammen paa samme Tid som denne anden Forsamling, men der er dog een Betragtning — som jeg vel kan forstaae, at den ærede Rigsdagsmand ikke finder sig foranlediget til at gjøre, men som ligger Medlemmerne af Ministeriet saameget nærmere, og det er den, at det ganske vist vilde forrykke Forholdet overordentligt, dersom ikke Rigsdagen, saalænge den skal komme sammen hvert Aar, maatte gaae ud fra, at dens Arbejder sluttedes om trent efter en Samværen af henimod 3 Maanedere. Dette er en Betragtning, som jeg paa ingen Maade kan forlange, at den ærede Rigsdagsmand skal dele, men jeg holder mig overbeviist om, at Enhver, der grundig vil overveie, baade hvad der paahviler Regjeringen ligeoverfor Rigsdagen, og hvad der i det Hele maa anses for det Duffelige fra selve Rigsdagens Standpunkt, vil komme til at slutte sig til den.

Grundtvig: Jeg tager Ordet i Anled-

ning af en enkelt Uttring, som er salden fra 3 eller 4 Talere her i Salen, og som de synes at have havt en vis Fortjærlighed for; jeg veed ikke, enten den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgfreds (Tscherning) eller den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 6te Valgfreds (Bliren-Fineck) har den oprindelige Eiendomsret til den, men vist er det, at jeg troer, den er fuldkommen urigtig. Det er den Sætning, at den danske Embedsstand skulde være blandt de høist lønnede i Europa, hvilket jeg ganske noie erindrer blev udtalt af den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgfreds (Tscherning), men det er mig fuldkommen vel bekendt, at Gagerne ere høiere i Norge, det Land, der staaer os nærmest baade i Nationalitet og i Udvikling. Jeg skal anføre et enkelt Exempel, som jeg netop i disse Dage har seet i Bladene, idet der nemlig er opslaaet som vacant en Lærerpost ved Christiania Universitet med en Begyndelsesgage af 1200 Speciesdalere; jeg skal dertil sige, at det ogsaa er mig bekendt, at den norske Armees lønnet langt høiere end den danske. Jeg skal ligeledes til speciel Fornøjelse for den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgfreds (Tscherning) anføre, at i Norge er Pensionbeløbet næsten det dobbelte af, hvad det er i Danmark; jeg mener naturligvis ikke dersom med det samlede Pensionbeløb, men kun hvad de enkelte Embedsmænd faae i Pension, naar de gaae af. Man vil maaskee herimod gjøre den Indvending, at det er dyrere at leve i Norge, det skal jeg nu ikke nægte, men jeg paastaar, at det ikke er 50 pCt. dyrere, og jeg troer ikke, Noget skal kunne modstige denne Paastand. Jeg skal endnu tilføie, at jeg troer, det er meget uheldigt, naar enkelte Rigsdagsmænd paa en saadan mangelfuld Kundskab, som jeg troer her har været tilstede, henkaste Sætninger, hvorpaa de ville bygge et praktisk Resultat; jeg troer, man kan gjøre den Forbting til de enkelte Medlemmer, at de have en bedre begrundet Viden, naar de ville opstille Sætninger, som skulde være ledende for Rigsdagens Medlemmer.